

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 7 april 1932 kl. 5 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 12, i anledning av väckt motion, I: 180, om rätt för dubbel-taxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Motionen. I en i första kammaren väckt och till dess *andra* tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 180, har herr *Sundberg* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och framläggande av förslag till bestämmelser om rätt för dubbeltaxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Beträffande motivering får utskottet hänvisa till motionen.

Yttrande av kammar-rätten. Utskottet har i vederbörlig ordning inhämtat yttrande över motionen från kammarrätten, som ansett, att fog finnes för en utredning i det uti motionen angivna avseendet. Yttrandet har såsom bilaga fogats vid detta utlåtande.

Utskottet. Med stöd av kammarrättens i ärendet avgivna yttrande och då utskottet anser billigheten kräva, att en skattskyldig, som oriktigt blivit påförd dubbel skatt, icke nödgas erlagga det belopp, som han efter slutlig prövning av klagomål i saken erhåller tillbaka, hemställer utskottet,

att första kammaren för sin del måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och framläggande av förslag till bestämmelser om rätt för dubbeltaxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Stockholm den 7 april 1932.

Å utskottets vägnar:

A. J. GRANSTRÖM.

Närvarande: se under utlåtandet nr 8.

Bilaga.

Till

Riksdagens första kammares andra tillfälliga utskott.

Genom remiss den 5 februari 1932 har Kungl. Maj:t anbefallt kammarrätten att till Eder överlämna yttrande över en i första kammaren väckt motion om rätt för dubbeltaxerad person till anstånd med gäldande av det ena av de påförda skattebeloppen.

Kammarrätten får i anledning härav anföra följande.

1928 års taxeringsförordning, särskilt dess föreskrift om underrättelse angående påförd taxering i sådana fall, då deklaration eller uppgift till ledning för taxeringen icke av den taxerade avgivits, får antagas hava verkat därhän, att olägenheterna av dubbeltaxering numera icke äro i lika hög grad framträdande som tidigare varit fallet. Jämväl torde böra bemärkas, att det ofta är förenat med icke obetydlig svårighet att avgöra, huruvida en verklig dubbeltaxering föreligger, och att det ej sällan inträffar, att klagomål anföras i sådana fall, då någon dubbeltaxering i själva verket icke föreligger, ehuru vederbörande skattskyldige tror, att så är fallet, på grund därav att han från två håll mottagit debetsedlar.

Med hänsyn till de skattskyldiges berättigade intresse att vid verklig dubbeltaxering erhålla anstånd med erläggandet av det ena skattebeloppet, anser sig kammarrätten emellertid böra som sin mening uttala, att fog finnes för en utredning i det, uti motionen angivna avseendet.

I handläggning av detta ärende, därvid skiljaktlig mening icke förekommit, hava deltagit undertecknad president, kammarrättsråden Smerling, Waldenström, Asplund, föredragande, och Tersmeden, extra kammarrättsrådet Sivert och tillförordnade assessorn Hedelius.

Stockholm den 3 mars 1932.

På Kungl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts vägnar:

K. H. Högstedt.

Knut Kinberg.